

F. t. 1. om medie- og journalisthøjskolen

det faglige miljø til at kunne udbyde landsdækkende undervisning, men at uddannelsen udbydes i et samarbejde med en professionshøjskole. Højskolen skal endvidere medvirke til, at de studerendes behov for et varieret udbud af uddannelses- og studiemiljøer bliver opfyldt. Dette sker ved, at højskolen sikrer en uddannelsesforsyning, der tager højde for, at såvel de uddannelsessøgendes, som branchens behov bliver opfyldt.

Til § 5.

Bestemmelsen fastslår, at højskolen varetager videncenterfunktioner og udfører udviklings- og forskningsopgaver. Den nye institution skal forsyne mediebranchen med den nyeste viden inden for alle aspekter af mediekommunikation og – produktion. Endvidere skal institutionen intensivere samarbejdet med såvel danske, som internationale universiteter og forskningscentre. Institutionen skal udvikle landsdækkende medieuddannelses- og videncenter med praksisorienteret undervisning, der bygger på egne og andres forskningsaktiviteter, og med udvikling af et bredt spektrum af kompetencer inden for trykte, digitale og elektroniske medier.

Det foreslås i tilknytning hertil i stk. 2 tillige, at højskolen skal samarbejde med professionshøjskoler, universiteter og andre relevante forskningsmiljøer. Endvidere foreslås, at højskolen samarbejder med de erhverv og professioner, som institutionen retter sig imod. Højskolen skal forsyne mediebranchen med den nyeste viden og skal samtidig være en kvalificeret sparringspartner. Det er derfor af væsentlig betydning at intensivere det i forvejen omfattende samarbejde med såvel danske som internationale universiteter og forskningscentre. Højskolen skal for at tilgodese det praksisorienterede element fastholde det tætte samarbejde med mediebranchen og yderligere udbygge de fælles forsknings- og udviklingsprojekter. Det er således hensigten, at højskolen viderefører Danmarks Journalisthøjskoles samarbejde med Aarhus Universitet og udenlandske universiteter og at udbyde danske og internationale videregående uddannelser i journalistik.

Til § 6

Bestemmelsen foreslår, at højskolen skal have et system til meritgivning og kompetencevurdering.

Meritgivning og kompetencevurdering i form af vurdering af en persons samlede kvalifikationer, viden, færdigheder og kompetencer er en væsentlig del af højskolens opgaver med at sikre, at uddannelsesudbuddet bliver relevant for den enkelte og en væsentlig opgave for højskolen at varetage i forhold til arbejds-

markedet for at understøtte muligheden for livslang opkvalificering og uddannelse for alle på arbejdsmarkedet.

Hensigten med bestemmelse er, at højskolen skal have det kvalitative grundlag for en forbedring på området i et strenget og effektivt system med bredere indsigt i uddannelsernes sammenhæng og relevans.

Reglerne om adgang til en professionsbacheloruddannelse er fastsat i medfør af uddannelseslovgivningen. Højskolen kan optage en ansøger på en professionsbacheloruddannelse på et andet grundlag end de fastsatte adgangskrav, hvis ansøgeren har kvalifikationer, der kan sidestilles hermed. Det vil sige på baggrund af en realkompetencevurdering.

Reglerne om meritgivning (godskrivning) for allerede gennemførte dele af en uddannelse er ligeledes fastsat i uddannelseslovgivningen. Merit for dele af en professionsbacheloruddannelse gives på grundlag af formel dokumentation for gennemført undervisning i form af prøvebeviser, uddannelsesbeviser m.v. I lov nr. 556 af 6. juni 2007 om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område (Udbygning af anerkendelse af realkompetence på voksen- og efteruddannelsesområdet m.v.), er der hjemmel til at gennemføre individuel kompetencevurdering (realkompetencevurdering) på baggrund af en vurdering af en persons samlede viden, færdigheder og kompetencer, uanset hvor og hvordan de er erhvervet. Dette indebærer, at adgang til efter- og videreuddannelse på højskolen, f.eks. i form af en diplomuddannelse, og merit (godskrivning) for gennemførte dele af uddannelsen kan ske på grundlag af en realkompetencevurdering.

Til § 7

Det foreslås i bestemmelsen, at højskolen i lighed med den øvrige institutionslovgivning inden for Undervisningsministeriets område skal have systemer til kvalitetssikring og resultatvurdering af uddannelse, udviklingsarbejde og videncenterfunktion. Det forudsætter, at højskolen har en formuleret strategi for kvalitetssikring og -udvikling, og at denne strategi er udmontet i konkrete kvalitetsmål for de enkelte aktiviteter.

Et kvalitetssikringssystem skal dokumentere, at højskolen lever op til de fastsatte mål, og der skal være løbende og systematisk inddragelse af interne og eksterne interessenter til at udvikle aktiviteterens kvalitet. Kvalitetssikringen af de videregående uddannelser og højskolen sker gennem et samspil af forskellige styringsformer og kvalitetssikringsaktiviteter, herunder regulering af uddannelserne, censorinstitutionen, evalueringer, f.eks. i form af akkrediteringer og tilsyn.